

SARRA-

2) SARRUI. No gaire lluny, a l'Oest de *Sarnui*, reapareix aquesta formació, en la variant SARRA, de la mateixa arrel: *Sarrui*, pda. munt. dels Masos de Tàrrucia, nom recollit per X. Terrado, 1989; pron. *sa-riú*; no es pot creure que sigui extensió geogràfica d'un mateix paratge que *Sarnui*, car hi ha uns 27 k. i amb els rius Flamicell i Bòsia entremig; però el fet de ser tots dos, encara, a la mateixa comarca, assegura que són dues variants del mateix nom bàsic.

Amb altres sufixos:

II. SARNERA: amb *-era* -ARIA. Essent *-ari* sufix copios i ja antic en basc, *-aria* no seria estrany, ni manllevat, en aquesta família lingüística (veg. *Sartari/Serters*, E.T.C. I, 83, 127; II, 32): amb *-a* art. basc? I) *Sarnera*, a la Ribagorça aragonesa, vast paratge en el circ d'Armeña, te. de Barbaruens, uns 15 k. al SO. de Benasc (XLVII, 68). 2) *Sarneres* (altres pron. *sernéres*), alta comarcada de la vall de Josa, al peu SE. de la Serra de Cadí (o sigui: encara en zona de densa toponímia ibero-basca).

III. SARNABÉS, vasta partida muntanyenca a l'alta Ribagorça, en el te. de *Les Paüls*, en direcció del d'Alins, uns 3 o 4 k. al SE. d'aquella població, a la dr. de l'Isàvena, cap a la cota 1422. Es divideix en *Sarnabés* de Deçà i *Sarnabés* de Dellà. És al SE. de *Coll de Minyana* (COLLE MEDIANA) que la separa de *Les Colladetes* (109.13, 24); i continua encara cosa d'un k. més al S., dins el te. d'Alins, fins a la cota 1528 (XIX, 114 ss.), que deu ser el que en diuen *Sarnabés de Dellà*.

També formen un fort grup pre-romà els noms en *-és* < -ESSE (Btr. z. Nfg., 1973, p. 255), i els en *-össe*, que dona *-ués* a l'alt Aragó, sovint reduït a *-és* (no sols en aragonès propi, sinó ja en la zona de transició, incloent-hi l'Isàvena). És clar, doncs, que *Sarnabés* ha de pertànyer a aquest grup bascoide que hem format. Com que es troba al peu de tres grossos i pedregosos serrats, que em descriuen succeint-se alternativament: amb *Sarnabés de Deçà* i *S. de Dellà* entremig, cal pensar en la coneguda formació bascoide de NLL en *-BE* 'dessota de' (ANABIS Aneu, URDINA-BE > *Ordino*, SÁLA-BE > *Salo*, veg. aquest art. supra): doncs, SARNABE 'sota el pedruscall'; probablement ampliat amb *-össe*: *Sarnabués → *Sarnabés*.

IV. SARNET. En tots els anteriors es percep més o menys (dominant o no) la noció general de col·lectiu 'massa de pedruscall, de detritus etc.'. Valor col·lectiu que també tenim en els tipus IV i V, que són també pirinencs (si bé dels Pir. orientals). Ací amb *-ĒTU*, sufix col·lectiu llatí, però repetit en basc (*-eta*, *-etu*). *Sarnet*, Mas ~, entre Baó i St. Esteve del Monestir (xxv, 122.24, 126.3).

V. Els SERNALS, pda. de Tuir (en doc. de 1776) (Desplanque, *Arch. Thuir*), que recorda tant *Serneres/Sarneres* (II, 2).

VI. Amb SARNADIL tornem a la zona del NO.: és una partida muntanyenca de la Vall de Boí (XIII, 60

155), en el terme de Taüll (XII, 155): de nou en la zona de màxima intensitat dels NLL bascoïdes, i en terreny ben ple de clapissa i tartera. El sufix no és tan clar, però coincideix amb *-ET-*, *Sarnet*, del IV, del qual podria derivar *sarned-il* ategint-hi la terminació tan ribagorçana de *pletil/pletiu*; o el bascoïde *-ITZE* (> *-iy* > *il*), sobre la qual recordarem *Carreu*, *Caborriu* (arts. supra).

10 Tot aquest grup de noms I-IV s'ha d'estudiar alhora; i forma un conjunt coherent, és clar. I ens hi corrobora, quant a l'arrel i per la comunitat geogràfica: *Sarradé*, la gran comalada afl. de la Vall de Boí, provinent del basc. SARRA-TOI, format amb el conspicu sufix col·lectiu *-TÖI* del basc de pertot i tots temps: d'aquí tenim la variant SARR- que veiem alternant amb SARN- en el duplicat de (I): *Sarrui/Sarnui*. Admetem que es poden fer, i fóra fàcil, diverses i raonables objeccions en el cas de IV, V, VI. Deixem, doncs, aquests sota expressions reserves.

De tota manera, fins en aquests la pista assenyala em sembla més seriosa que altres en què es podria vagament pensar, sobretot si fossin en el terreny centro-europeu i indoeuropeu; cf. els noms fluvials en SARN- que apleguen Krahe (*Die Indogermanisierung Griechenlands u. Ital.*, p. 33), Holder, i IEW, 910. Menys llunyans resten *Sarlabous*, poble dels H. Pyr. (cº de Lanemezan), junt amb *Sarnigues* en el cº de Tarbe; i *Sarnago*, poble castellà del p. jud. Ágrede; car també aquests, en el terreny morfològic i derivatiu, es veuria camí per unir-los al nostre grup.

SaróBeni ~, V. *SanóBeni* ~ *Sarquet*, V. S- (misc. àr.)

SARRA-

Grup de NLL de l'Alt Pall. i Ribagorça d'aquesta arrel ibero-basca 'escòria, graveta, pedruscall' (*DECat* VII, 691-694, s. v. *sarna*, Benasc *sarra*), *Sarrado*, pda. de camps prop de Boí (*TVBoi* II, 19). Font de *Sarrado*, dalt d'un serrat avançat te. Estac, entre *Uribida* i *Segala(r)s* (XXI, 119). *Els Serradiells*, pda. munt. terme de Taüll (*TVBoi* II, 191-19). *Sardillos*, pda. de Jou, que deu ser contracció del pl. de *Sarradiello*, nom d'un prat que anoto en uns comptes de 1784 i uns de 1803, llegits a Estafs.

Sarradé, gran vall afl. dr. de la ribera de St. Nicolau (V. de Boí) que baixa del gran pic i estany de *Sañadé*, colossal amuntegament de pedregam i tarteres, entre els pics de *Contraix* i de *Coma-l'Espada* (*TVBoi* II, 18).

55 Del basc SARRA-TÖI 'escorial'. Cf. art. *Sarnui* (supra); i *Serradiu* (Isàvena) però aquest ve de *Sadarrui*, pertanyent al grup de *Saderra* (art. supra).

Sarradiello, *Sarradiells*, *Sarrado*, *Sarradó*, V. *Sarra-SarraiaBini* ~, V. vol. I, 257-259